

лестны дарбы, и сърадвахъ ѝ ся чи Господь ѝ дава мжжъ като васъ.

Грабчо.

Много добръ си сторила, Фросинке, благодаря ти.

Фросинка.

Азъ имамъ сега да вы ся помоля за нѣщо, *чорбаджи*. Имамъ една расправа, която ще мя съсине, ако не намѣра тѣ дни една малка помощъ. (*Грабчо ся наежсва*) Голѣмо добро ще ми направите, ако мя улеснявахте . . . — Какъ ви ся чини? Много ще ся благодари момичето кога вы види, не ли? (*Грабчо ся засмива*) Ахъ! колко ще ѝ аресате! Бѣлитѣ ви мустацы, великолѣпното ви ходене, облѣклото ви, *жилетката* ви съ жълтытѣ копчи . . . О, тя ще полудѣе отъ любовь!

Грабчо.

Наистина, Фросинке, медъ и масло съ думытѣ ти.

Фросинка.

Наистина, *чорбаджи*, тази расправа ще мя съсине ако . . . (*Грабчо пакъ ся наежсва.*) Малко ако ми помагахте . . . — Да бѣхте я видѣли само какъ ся благодареше като ѝ приказвахъ за васъ. (*Грабчо пакъ ся засмива*) Радостьта ѝ бѣше исписана въ очитѣ ѝ и докарахъ я да не гледа часътъ, въ който ще стане свадбата.